

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

R Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Rogarius: tabellio qui rogat qd quis stipulet: hoc est promittat.

Rogant: rogatione seu precē significat.

Rogus: strues lignorum ad cremanda cadavera: dicitur qd in eo dii manes rogent.

Roma: vrbis Italię: regina vrbium/ et totius orbis caput. Hęc parvū ab initio oppidū fuit a iuventute latina Valentia appellatū. Quod cū Eudæ ad ea loca veniens exēdisset servata prius impositi nominis significatione Romā nūcupavit. Siquidē greci Ρωμη/ ρομη robur appellat. Hiero. cōtra Iou. Roma autē fortitudinis nomē est apud grecos: aut sublimitatis iuxta hebręos. Alii volūt Troia capta quosdam ex archiuis in ea loca vbi nūc Roma est devenisse per Tyberim. Deinde suadēte nobilissima captivā: cui Romę nomē erat incensis navibus posuisse sedes: et structo oppido romen ab ea vocallē. Alii Romam a Romulo dicitā volūt. Romulus vō a romula arborē. i. ficu: sub qua Romul' et rem' pueri inuēti sunt cū lupa p̄bēre infantib' rume: id est māmam: vel a ruminādo/ qd estate sub ea pecude ruminabāt. Sūt etiam q' Romulū et remū a robore αροση ρωμη appellatos volūt. A Roma sit romanus a. um. qd e Roma est: vel qui Romā inhabitat. Romanēsis: q' sibi ortus est/ sed in Roma veritatur. Cū Caro seu Car. in lib. de re rus. salē romanēsem appellat: nō Romę factū/ sed qui romę vendebat.

Romulus: nomē p̄rii eius qui Romā cōdidit: a q' Romulida et romulia tribus.

Ronch' hertēris son': nomē factitiū. Bar. Daiores nūq' ronchi iuuenescis senescis. Et pueri nasci rhinoceros habēt. Domit' qñq' p' derisione.

Rōchisso as. sterto. Plau. L' yachūat dū cēnat: dū hoz' mit' ronchissat.

Roro as. humorē instar rois paulatim demitto. Cū gil. lib. viij. Raprabatq' viri mendacis viscera Zul' lus Per siluā: et sparsi rozabāt sanguine vepes. Hic componit' Roro pe. p. qd est intus vel supra rozem spargo et mactacio. Cū gil. lib. i. Geo. g. Et cū sole nouo terras irrorat coous.

Roresco is. a roreo es. cōuenit esse. Pl. lib. xvij. Aquit' tonē p̄nūciat terra siccescēs: sed rorescēs repēte hau' strū immiscet humectōs in roze occulto.

Rozulētus a. um. qd est plenū roze. Col. li. vj. Cauendū ne aut septectionalib' vētis/ aut rozulētē/ sed sicce se' rant' vites. Idē. Rozulētē bacce nō legant.

Rozariū milites: qui armatura leui p̄gium p̄imi comittebant: q' vt ante pluuias cęli rozare solet: sic illi ante grauem armaturā qui prodibāt: rozariū apellabāt: qui et ferentariū.

Rozariū: vinū qd rozariis dabat.

Ros: humor qui sereno tpe e cęlo fluit.

Rosidus a. um. qd est roze p̄fūū: vñ nō rozida dicit' q' roze humecta est. Pl. lib. xvij. Quidā pudie rigant p̄rata vbi sunt rigua noctib' rozidia sicari mel'. Si militer mala rozida que matutino roze humecta sūt. Cū gil. Sepib' i' nostris puā te rozida mala (Dux ego vester erā) vidi cū matre legentē.

Rosa: flos e spina nascens. Roseus a. um. vt rose' color: a rozaz similitudine: a quo et roseus p̄nus/ rosea vestis. Pl. Añi a coitu spuma collecta roseo p̄no et inclusa argēto venereū stī mulat: roseę purpureę genē.

Rosace' a. um. qd ex rosa factū est. Cū rosaceū oleū ex rosa. Pl. lib. x. Succ' ex strigētis illit' cū rosaceo et aceto febrīā ardores refrigerat.

Rozariū copīā fructū significat vno loco rozas gignētū. Pl. Rozaria a fauonio fossa oportet esse.

Rozetum: idē quod rozariū.

Rozea: campus in agro reatinō: q' in eo arua roze hu'

mida semper seruntur. Roser': p̄riū hystriōnis nobilissimi nomē: a quo offēs in aliqua re p̄fecti rosēi dicunt.

Rostrū: quo aues aliquid ap̄bendūt. Hęc solū de auib' bus/ sed de reliquis quoq' animalib' et de ipso hominē dicit'. Plin'. Et mugilis rostrū. Plaut'. Ad vlt' qd rostrū hominis. A similitudine autē rostri auiū dicit' est ps illa exposita atq' acuta e proza: a quo naues ipse rostratē dicunt. Et sicut foribit L'uius. Rostra dicit' est templū seu forū ante curiā hostiliam: in quo erat pulpitū ornātū ex rostris nauū antiatū. Et quo loco concionari solebāt. Unde sepe legim' p rostris: id est in rostris. In eo em loco rostra ab hostib' capta s̄pa erat. Rostellū: parvū rostrū. Pl. Duris rostellum. Colu. libro. ij. Anima ducerat an pulli rostellis oua percederint.

Rotundū dicit' collectū et p' omnē circūitū lense sine of' fensione asperi anguli: dicit' quasi rotundū a rotundē: do: q' ois vndiq' retinā et veluti detoquata sit asperitas. Habet em quod rotundū est vnicā sup̄ficiē: in qua nec p̄ncipiū nōtari pōt' nec finis. Rotundū etiam a radendo dicit' pōt' q' circūrasum atq' expulsum sit. Transfert quādoq' ad animū: et p' collecto cōtinuo ac p̄fecto accipit: vñ ois rotundū loqui dicunt' qui multa paucis exprimit. A pacioris em forme videntur hozū vba q' eoz qui multis pauca dicit'. Doza. Graus ingenū graus dedit ore rotundū. Dula loq'. Hel'. Crispū sane agmē ozōnis rotundūq' ac modulo ipso numero vgnitū. L. Theodectes aut p̄safa tor: nec satis (vt ita dicā) rotundū p̄m' instituit dilatare v̄bis. Idē. Accedūt v̄ba apte et rotūde disposita id est collecta elegāter cōnnectq'.

Rora: a rotūditate seu a rudo: ruit em facile in suos oz bes. Rore etiā a latinis dicunt' capre: vt inq' Carli. ij. de re rus. Dux' dūmi. est rotula.

Rotella diminutiū a rotula. Aug'. Bicus etiā rotella orbiculus appellat.

Roto as. verro. Hiero. lib. i. Re. Dozo inimicoz tuozū aia rotabit qñ i impetu et circulo fundē. Col. lib. ij. de pauonib' loquēs. Signa sunt extumilatē libidinē: cū semetipm veluti mirantē caude gēm' atq' p̄nis p̄regit. Idē q' ca' cit rotari dicit'.

R Ante D

Rubus: sentis gen' moia agrestis. Sic em a rusticis in Italia appellat'. Doz. li. j. car. Seu virides rubi. Seren' Dādēt apta rub' ginguis et bona labiis. Rubetū: locus ruboz in quo rubi sunt.

Rubeta. rang gen' venenosū in ficco semp rubēs: et a rubis nomē trahit: in qd' plerūq' vicitat. Zuuē. Doz' rectora viro miscet sitiente rubeta.

Rubi ozū. em pluraliter: oppidū campanię a ruboz' frequeria/ seu a colore rubozis. Doz. in ser. Inde rubos fessi puenimus: vt p̄te longū Carpētēs. Inde afferebant rubes vimina p' scellis. Cū gil. Hęc facilis rubea terat' s̄cina virga.

Rubia: herba tingēdis lanis ac coziis idonea/ vulgo nō Rubens et rufus: generalia noia sūt ad omnia que i' ca. quomodolibet rubent. Est em sanguine' / croceus/ aureus/ ostrin' / fulu' / flau' / rubid' / p̄benice' / rutilus/ luteus/ spadycus: rubet seu rufi coloris sūt: vt acutes em quasi incendētes/ aut cuz colore viridi miscētes/ aut nigro insulfantes. Hel. lib. i. Sed cū aliter rubeat ignis/ aliter sanguis/ aliter ostrin' / aliter crocū: has singulas rufi varietates latina ofo singul' p̄p̄isq' vocabulis nō demōstrat: oia q' ista significat vna ruboris appellatiōe: cū tñ ex ip̄sis reb' vocabula mutuent' et ignēū aliqd dicit' et flāmēū et sanguinēū et crocum et ostrinū et aureū. Aliqñ rubens ponit' p' spineus a rubo: qui et vitū vñ cōmēdat a Plinio: vel a rubia